

Taler her i Salen var fremkommet Forslag om at gennemføre Skattereformen paa et andet Grundlag end det, der her er foreslaaet. Han sluttede deraf, at der altsaa var fuldstændig Enighed om, at disse to Skatter, Indkomst- og Formueskatten og Ejendomsskylden, tilsammen skulde træde i Stedet for de hidtilværende Stats-skatte paa faste Ejendomme, og han ytrede senere, at der altsaa var en samstemmende Opfattelse af Ønskeligheden af at foretage Skattereformen netop paa det Grundlag, her foreligger. Jeg tillader mig at mene, at den højtærede Minister her har draget en Slutning, som ikke er ganske sikker. Den Omstændighed nemlig, at man ikke har udtalt sig om et andet Grundlag for Reformen, medfører ikke, at man er absolut enig i, at det foreslaaede Grundlag er det eneste mulige. Der er jo endnu tredie Behandling tilbage. Jeg for mit Vedkommende har overensstemmende med Forretningsordenen og Sædvanen ment, at anden Behandling burde indskrænke sig til at angaa Ændringsforslagene og kun tangere større Spørgsmaal, for saa vidt det var absolut nødvendigt, og jeg har derfor i Gaar kun udtalt mig om større Spørgsmaal efter den Foranledning, som den ærede Ordfører var saa velvillig at give. Jeg har saaledes foretaget nogle Sammenligninger mellem Resultatet af Flertallets og af Mindretallets Forslag, men om selve Sagen i sin Helhed, om, hvorvidt vi overhovedet skulde gøre eller ikke gøre det, som her foreslaas, om, hvorvidt vi ved den endelige Afstemning ved tredie Behandling skulde stemme for eller imod disse Love, har jeg ikke sagt et Ord, og jeg forbeholder mig netop fuld Frihed til at udtale mig derom, naar den Tid kommer.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) fremkom i Gaar med en Udtalelse, som foranlediger mig til at gøre en Bemærkning. Jeg har saa ofte Lejlighed til — maaske mest i mit stille Sind, men dog effektivt — at anerkende det ærede Medlems Skarpsindighed og Dygtighed, og derfor overraskede det mig ikke lidet i Gaar at høre en Udtalelse fra det ærede Medlem, som ikke vidnede just om den første af disse Egenskaber. Det var den Ytring fra det ærede Medlem, at man ikke kunde sige, at Landejendomsbesidderne opnaaede nogen Fordel fremfor Ejendomsbesidderne i Kjøbenhavn og Købstæderne. Dette er jo en fuldstændig Misforstaaelse; thi en Ting er given, og det er, at det Beløb, som eftergives i Skatter, det gaar direkte i Lommen paa

Landejendomsbesidderne, eller rettere sagt, det kommer ikke ud af deres Lomme igen, men med Hensyn til Købstadejendommens og københavnske Ejendommens Ejere er jo Forholdet det, at man ved selve Loven paalægger dem at udrede et Beløb til en anden Kasse, nemlig Kommunens Kasse, som er lige saa stort som det, de faa eftergivet. Alle ere jo enige om, at Købstædernes og Københavns Ejendomsbesiddere ikke maa putte dette Beløb i deres Lomme, som udgør Forskellen mellem de hidtilværende Skatter og Ejendomsskylden.

Endelig vil jeg til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) sige, at det forekommer mig, at hans Landsmænd i snævrere Forstand maa være mere offerberedvillige end andre Købstadbeboere, naar de finde det morsomt at være med til at udrede 2½ Million mere i Formue- og Indkomstskat, end Mindretallet foreslaar, og endvidere finde det morsomt at faa et betydeligt mindre Beløb i Tilskud til Kommunen, end Regeringen har foreslaaet og Mindretallet tiltraadt.

Tolderlund: Naar jeg har tiltraadt de af Flertallet stillede Ændringsforslag under Nr. 5 og Nr. 10, er det i Overensstemmelse med det Standpunkt, jeg tidligere har taget i denne Sag, idet jeg i Modsætning til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) ikke kan anerkende, at Personer blive dobbeltbeskattede eller endog tredobbeltbeskattede, derved at der paalægges Aktieselskaber Skat. Jeg kan heller ikke ret forstaa, at den højtærede Minister kalder Forslaget herom for irrationelt, da det jo er aldeles ligelydende med et af ham selv tidligere stillet Forslag. Ved at Aktieselskaber aldeles fritages for Indkomstskat til Staten, mener jeg, at der vises dem en Begunstigelse i Forhold til de almindelige næringsdrivende, som jeg ikke kan gaa med til. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg dog forbeholder mig ved senere Forhandlinger at komme tilbage til Skattespørgsmaalet i dets Helhed.

Estrup: Den højtærede Finansminister erkendte i Gaar, at jeg havde Ret i, at der ikke i vor nuværende Lovgivning er eller tidligere har været Spor af en Indkomstskat af progressiv Natur; men den højtærede Finansminister føjede til, at man jo dog ikke maatte overse, at man kendte denne Beskatningsmaade trindt omkring i Kommunerne. Det er naturligvis fuld-